

Justitsministeren (Steincke): Det er rigtigt som anført af den ærede Ordfører, at der ligeledes blev forhandlet om, hvor vidt Statens Ansvar for Tjenestemændenes Tjenestehandlinger i al Almindelighed gik. Jeg er villig til at underkaste dette Spørgsmaal en nærmere Overvejelse, eventuelt gennem et mindre Udvalg, hvis det skulde vise sig rimeligt.

Victor Pürschel: Det Tilsagn, den højtærede Justitsminister gav om at ville overveje Spørgsmaalet om Statens Ansvar for Embedsmænds Handlinger, var beklagelsesvis i meget høj Grad betinget. Det var betinget af dette: hvis det findes rimeligt. Jeg synes nok, at der foreligger saa meget, at man kan sige, at Ministeren allerede nu kunde træffe Afgørelse og sige, at det findes rimeligt. Dette Spørgsmaal har jo været diskuteret to Gange ved nordiske Juristmøder, senest i 1931 i Stockholm, tror jeg, og var der Genstand for en meget indgaaende Forhandling. Det har ved tidligere Juristmøder i længst forsvunden Tid været behandlet af Professor Henning Matzen, som dengang var en ganske ung Professor ved Københavns Universitet. Man naaede begge Gange til det Resultat, at det vilde være ønskeligt at faa en Lovregel, der i nogen Grad fastslog, at Staten skulde være ansvarlig for sine Tjenestemænds Handlinger. Vi har jo ogsaa paa en Række Omraader faaet Lovregler, der fastslaar dette. Noget af det første var Loven om Erstatning for uforskyldt Varetægtaarrest, saa Auktionslovens Bestemmelser, saa Skifte-lovens Bestemmelser, derefter har vi de mere almindelige Bestemmelser i Retsplejeloven nu og i Tinglysningsloven, som altsaa paa en Række specielle Omraader afgør dette Spørgsmaal. Men det har jo en mere almindelig Karakter, og jeg tror derfor, der kunde være god Grund for Administrationen til at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse. Det er jo ikke sikkert, at man skal ende i en Lovgivning. Professor Povl Andersen har i en Afhandling om dette Spørgsmaal, saa vidt jeg husker, udtalt som sin Mening, at det maaske egnede sig bedst til at løses igennem Praksis. Jeg tror, at denne Afhandling er fra 1928, og den findes i Nordisk administrativt Tidsskrift. Men paa Juristmødet i Stockholm var man fra alle Sider, mener jeg, enig om, at det havde vist sig at være en meget langsom Vej at lade Domstolene igennem Praksis udforme disse Regler, og at det derfor kunde være ønskeligt at faa en Lov om Spørgsmaalet. Jeg tør ikke her sige,

hvilken Vej der er den rette; men det forekommer mig, at der er tilstrækkelig kraftige Motiver til, at den højtærede Minister kunde give et noget mindre betinget Tilsagn om at ville lade dette Spørgsmaal overveje end det, vi fik.

Justitsministeren (Steincke): Mit Løfte om Overvejelse var ikke knyttet til Betingelser som „hvis det findes rimeligt“; om Rimeligheden af Overvejelse er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel. Udtrykket „rimeligt“ sigtede alene til Muligheden af Nedsættelse af et Udvalg i saa Henseende. Desuden er det ogsaa naturligt, at Finansministeren og jeg nærmere drøfter Spørgsmaalet, før jeg gaar i Detailler med Hensyn til, hvad disse Drøftelser skulde foranledige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Der foretoges først Afstemning over:

Forslag til Lov om Underretsdommeres og Politimestres Ansvar for deres Personale.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 5479) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til Afstemning over:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision.

Lovforslagets §§ 1—5 (se Tillæg A. Sp. 5485) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning.

Forhandlingen genoptoges.

Hauge: Jeg har ingen Anledning til at gøre mange Bemærkninger til Forsvar for Lovforslaget om en midlertidig Sukkerordning ud over, hvad jeg udtalte i Lørdags, idet der ikke er fremført Indvendinger mod Lovforslaget af et Indhold, der afviger fra dem, man tidligere har gjort mod tilsvarende Lovforslag. Nogle af Indvendingerne er for øvrigt af en saadan Beskaffenhed, at jeg anser det for fuldkommen unyttigt at imøde-